

ΚΑΘΕΦΟΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΓΙΑΝΝΙΝΑ, ΑΠΡΙΛΗΣ 1986

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄

ΑΡΙΘΜΟΣ 21

ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ**

Συντάσσεται από Επιτροπή

Υπεύθυνος:

Το Διοικητικό Συμβούλιο του
Συλλόγου.

Γραφεια περιοδικού:

Καλοῦδη 8 — Γιάννενα.

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Διεύθυνση για την εξυπηρέτηση του
περιοδικού «Καθρέφτης» - Αλληλογρα-
φεία.

Ουρανία Ν. Πραμαντιώτη

Κων) λεως 8 - Ανιτολή

Τηλ. 31183 - ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού Δρχ.: 400

Εξωτερικού-Δολ.: 20

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ —

— ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ὁ Ταμίας τοῦ Συλλόγου

Λάμπρος Π. Βλάχος

Αγ. Κοσμά 19 Γιάννενα

Τη. (0651) 26154

6) ΑΘΗΝΑ:

Νικόλαος Δημασθ. Αλεξίου

Λάρνακος 33

ΤΗΛ. 8625872 - Τ.Τ. 220

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ουρανία Ν. Πραμαντιώτη

Δημήτρης Κ. Σιώτος

Αποστόλης Ι. Σιώτος

Κατά την τελευταία συνέλευση του Συλλόγου μας, και μετά από την αποχώρηση της μέχρι τώρα Συντακτικής Επιτροπής του «ΚΑΘΡΕΦΤΗ», πάρθηκε η απόφαση για τη συνέχιση της έκδοσης του περιοδικού μας από μια νέα Συντακτική Επιτροπή.

Έτσι μ' αυτό το τεύχος ανοίγει ένας καινούργιος κύκλος για το περιοδικό μας.

Με την ευκαιρία αυτή ξαναθυμίζουμε τους στόχους του που είναι:

— Η παρουσίαση των δραστηριοτήτων του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Αμπελοχωριτών και του Κοινοτικού Συμβουλίου του χωριού μας.

— Η καταγραφή και η συνέχιση της πλούσιας παράδοσής μας, και τέλος

— Οι απόψεις και οι ανησυχίες μας πάνω σ' όλα τα σύγχρονα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε εμείς και φίλοι του περιοδικού μας.

Για να πραγματοποιηθούν όμως οι παραπάνω στόχοι και το περιοδικό μας να γίνει ο καθρέφτης της μικρής μας κοινότητας, που είναι συγχρόνως και ένα μικρό κομμάτι της Ελληνικής κοινωνίας, θα πρέπει όλοι να συμμετέχουμε στη διαμόρφωσή του. Δεν χρειάζεται τέχνη και ιδιαίτερα προσόντα για να εκφράσει κανείς τις αγωνίες του και τους πόθους του.

Ας γίνει λοιπόν ο καθημερινός αγώνας μας για τη ζωή, μαζί με τα όνειρά μας για μια καλύτερη ποιοτικά και δίκαιη κοινωνία, κοινός μας στόχος και ας προτείνουμε τις δικές μας λύσεις για την επιτυχία του.

Αυτές οι προτάσεις μας θα είναι η δική μας προσφορά στις καινούργιες γενιές που ακολουθούν, η κληρονομιά που μπορούμε ν' αφήσουμε σ' αυτούς.

Ας την πλουτίσουμε λοιπόν όσο μπορούμε περισσότερο.

Η Σύνταξη

8 ΜΑΡΤΗ

Θάπαιν μεγάλη παράληψη να μη πούμε και εμείς λίγα λόγια, μέσα από τις στίλες του περιοδικού μας γι' αυτή τη μέρα.

8 Μάρτη. Μέρα σύμβολο των αγώνων της γυναίκας. 8) 3) 1857. Στη Νέα Υόρκη οι εργάτριες υφαντουργίας και οι ραπτεργάτριες, αγανακτισμένες από τη σκληρή εκμετάλλευση ξεσηκώνονται και διαδηλώνουν στους δρόμους. Απαιτούν ίση αμοιβή και ανθρώπινο ωράριο εργασίας - 8ωρο -. Τα συνθήματα των διαδηλωτριών αυτών ήταν «Λιγότερες ώρες δουλειά, κανονικό μισθό, ανθρώπινη συμπεριφορά, μόνιμη δουλειά». Η αστυνομία διαλύει βίαια τη διαδήλωση και το αίμα των πρώτων αγωνιστριών βάφει τους δρόμους της Νέας Υόρκης.

Ο ξεσηκωμός όμως δεν νικήθηκε, δεν σταμάτησε. άνοιξε το δρόμο για καινούργιους αγώνες.

Πενήντα τρία χρόνια αργότερα, το 1910. Το Α' συνέδριο Σοσιαλιστριών γυναικών στην Κοπεγχάγη, τιμώντας τη μνήμη και τους αγώνες των πρωτοπόρων εκείνων αγωνιστριών, κάνει δεκτή την πρόταση την Κλάρας Τσέπκιν και ανακηρύσσει την 8 του Μάρτη σαν Παγκόσμια Μέρα Της Εργαζόμενης Γυναίκας.

Δυστυχώς η πρώτη οργανωμένη γυναικεία προσπάθεια ναύαγησησε σε καυγάδες με άντρες συναδέλφους.

Παράλληλα όμως έχουμε την πρώτη απόπειρα του Συνδικάτου κλωστούφαντουργών της Γλασκώθης, για ίσους μισθούς ανδρών - γυναικών, που αποτέλεσε μια αναγνώριση της αναγκαιότητας της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ μέσα στην εργατική τάξη.

Το 1848, γίνεται στις Ενωμένες Πολιτείες της Αμερικής το Α' ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ. Από την αρχή στην Αμερική το γυναικείο κίνημα είναι συνδεδεμένο με την απελευθέρωση των μαύρων σκλάβων. (Ήταν και οι δύο πολίτες Β' κατηγορίας). Και σήμερα η Αμερικάνικη Δημοκρατική Οργάνωση λέγεται «ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΓΙΑ ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΙΣΟΤΗΤΑ» και έχει Πρόεδρο την Άντζελα Νταίβις.

Μέσα στα πλαίσια του κεφαλαιοκρατικού καθεστώτος του 19ου αιώνα, αναπτύσσεται ένα μεταρρυθμιστικό κίνημα που ονομάζεται «Φεμινιστικό».

Ξεκίνησε σαν υπόθεση των μορφωμένων αστών γυναικών πρώτα και κύρια στην Αγγλία. Γεννήθηκε σαν αντίδραση στην υπο-

δούλωση των γυναικών στην οικογένεια και στη δουλειά. Για να μετριαστεί η υποδούλωση, οι Αγγλίδες «σουφραζέτες», (SUFFRAGE = ψήφος) πίστεψαν σαν λύση την ψήφο. Ζητούσαν απλά να γίνουν δεκτές στο σύστημα με ίσους όρους. Αλλά μόνο στα 1928 αποκτούν καθολική ψήφο, ενώ οι Αμερικανίδες ψηφίζουν από το 1912. Η εκθρόπιτα των Φεμινιστριών προς τους άντρες, υπήρξε αρνητική πλευρά των προσπαθειών τους για ισότητα.

Στα ίδια χρόνια τοποθετούνται οι αγώνες των σοσιαλιστών και σοσιαλιστριών. Γι' αυτούς το γυναικείο πρόβλημα είναι, ένα κοινωνικό φαινόμενο, με Ιστορική σημασία. Δεν μπορεί ν' αποσπαστεί από τον γενικό αγώνα, για την αναμόρφωση της κοινωνίας, για την κατάργηση κάθε μορφής εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Το παγκόσμιο προοδευτικό γυναικείο κίνημα λαμβάνει διεθνή αναγνώριση της Β' ΔΙΕΘΝΟΥΣ στο Παρίσι το 1889.

Η αγωνίστρια Κλάρα Τσέτκιν, εμφανίστηκε με πρόγραμμα του προοδευτικού Γυναικείου κινήματος σε διεθνή κλίμακα, και εκλέγεται Γραμματέας του Διεθνούς Γυναικείου Γραφείου.

Το 1905 δίνεται το πρώτο Νόμιπελ Ειρήνης σε γυναίκα. Είναι η Μπέρθα φον Σουτνερ. Το 1919 δολοφονείται στο Βερολίνο η επαναστάτρια Ρόζα Λούξενμπούργκ.

Αμέσως μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, το 1945, το Δημοκρατικό γυναικείο κίνημα οδηγείται στο Ιδρυτικό συνέδριο της Παγκόσμιας Δημοκρατικής Ομοσπονδίας Γυναικών, από αγωνίστριες που έχουν επιζήσει από τα ναζιστικά στρατόπεδα καθώς και άλλες προοδευτικές γυναίκες.

Στην Ελλάδα από τον 18ο αιώνα, τόσο στην προεπαναστατική, όσο και στην επαναστατική περίοδο, η Ελληνίδα σήκωσε επάξια τις ευθύνες και τα βάρη των αγώνων. Και αργότερα σε κάθε στιγμή της Ιστορίας μας έδειξε ότι μπορεί να μάχεται ισάξια στο πλευρό των αντρών, για να υπερασπιστεί την ελευθερία, την αξιοπρέπεια, τα ιδανικά της.

Η πολιτική οπισθοδρόμηση μετά το 1821 έφερε πίσω και το γυναικείο ζήτημα.

Η Ευρώπη και οι Εν. Πολιτείες ανέπτυξαν την βιομηχανία τους. Όσο για μας εδώ είχαμε τους τοιφλικάδες. Σιγά - σιγά στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα εμφανίστηκε και εδώ το φεμινιστικό κίνημα. Το 1870 εκδίδεται στην Κων)πολη η εφημερίδα «ΕΥΡΥΔΙΚΗ» και ζητά «Ισότητα δικαιωμάτων στην εργασία». Το 1887 ως το 1911 η Καλλιρόη Παρρεν από το Ρέθυμνο εκδίδει την «εφημερίδα των κυριών». Ιδρύει την «ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ» και το

«ΛΥΚΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ».

Τον Γεννάρη του 1912 ψηφίζεται ο νόμος «Περί εργασίας γυναικών και ανηλικών».

Το 1920 η Αύρα Θεοδωροπούλου ιδρύει τον «ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ» και εκδίδει το περιοδικό «Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ».

Το 1927 στο Σύνταγμα αναφέρεται: «επεξετάθη η περί του Έλληнос πολίτου έννοια και επί των γυναικών».

Έτσι αρχίζει να αναπτύσσεται το γυναικείο Συνδικαλιστικό κίνημα, οι εργάτριες παίρνουν μέρος σ' όλες τις κινητοποιήσεις. Χαρακτηριστική η συμμετοχή της στην αντιφασιστική διαδήλωση το 1933.

Η δικτατορία του Μεταξά διέλυσε και το γυναικείο Συνδικαλιστικό κίνημα. Στην κατοχή συνεχίζεται το έπος του αγώνα της Ελληνίδας, που άρχισε στην Αλβανία. Η αντίστασή της είναι καθολική στον κατακτητή. Συμμετέχει με κάθε τρόπο στον αγώνα αυτό. Γι' αυτό και συλλαμβάνεται, βασανίζεται, δολοφονείται η Αννούλα Παυλάκου, εκτελέσθηκε η Ηλέκτρα Αποστόλου, βασανίστηκε μέχρι θανάτου η Διαμάντω Κουμπάκη και πόσες άλλες ακόμη.

Παράλληλα έχουμε τις γυναίκες της Σαμικής Εθνικής Αντίστασης κορυφαίες μορφές στην Ιστορία μας. Στρατευμένες σ' αυτόν τον αγώνα, δίνουν τη μάχη τους κάθε στιγμή. Έγραψαν σελίδες λαμπρές όχι μόνο για την εθνική μας ιστορία, μα και για την παγκόσμια αντιφασιστική ιστορία. Στάθηκαν ίσες με τον άντρα συναγωνιστή τους σε όλους τους τομείς του πολύμορφου και πολυμέτρου εθνικού πολέμου και κατέκτησαν μέσα σ' αυτόν την εκτίμηση και την αναγνώριση. Με την μαχητικότητα, την αυτοθυσία, την αυταπάρνηση, γκρέμισαν κάθε ίχνος πρόληψης και προκατάληψης. Η Ελληνίδα οργάνωσε ολόκληρους τομείς του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα. Ο αγώνας αυτός έβγαλε στο πολιτικό προσκήνιο καινούργιο παράγοντα, τη μαζική πολιτική δράση της γυναίκας.

Η επέμβαση των ξένων σταμάτησε προσωρινά την ομαλή δημοκρατική εξέλιξη. Κι όμως το γυναικείο κίνημα το 1946 διοργανώνει στην Αθήνα το Α' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Γυναικών - Π.Ο.Γ. - και εκλέγει πρόεδρο την

Αύρα Θεοδωροπούλου και γενική Γραμματέα τη Ρόζα Ιμβριώτη. Η ΠΟΓ δαλύεται το 1949, μέσα στη θύελλα του εμφυλίου πολέμου.

Οι γυναίκες αγωνίστριες συλλαμβάνονται, φυλακίζονται, βασανίζονται, εκτελούνται, άλλες διαφεύγουν στις σοσιαλιστικές χώρες.

Το 1952 δίνεται ψήφος στην Ελληνίδα. Το 1964 γίνεται η Α΄ Παναθηναϊκή Συνδιάσκεψη και ιδρύεται η Πανελλήνια Ένωση Γυναικών. Διαλύθηκε όμως το 1967.

Μαζί με τη γενική οπισθοδρόμηση της ζωής του Έθνους έρχεται και το πάγωμα του γυν. κινήματος. Ενώ αλλού που δεν υπάρχουν εσωτερικά προβλήματα η γυναίκα προχωρεί και κατακτά τη θέση της. Έτσι στη Σοβ. Ένωση η πρώτη γυναίκα πετά στο διάστημα.

Αμέσως μετά την πτώση της χούντας το 1974, ιδρύεται η προοδευτική Ένωση Μητέρων Ελλάδας, από μάνες που τα παιδιά τους πήραν μέρος στον Αντιδικτατορικό Αγώνα και πολλά χάθηκαν. Στη συνέχεια ιδρύθηκε η Δημοκρ. Ένωση Νέων Γυναικών. Τον Ιούνιο του 1976 η Ομοσπονδία Γυν. Ελλάδας (ΟΓΕ) και η Ένωση Γυναικών Ελλάδας (ΕΓΕ).

Φέτος οι γυναίκες όλου του κόσμου, «το Γυναικείο Παγκόσμιο κίνημα» αφιερώνουν τη μέρα τους στον αγώνα για την Ειρήνη.

Το 1986 είναι έτος ειρήνης. Της ειρήνης που είναι βασική προϋπόθεση για την πρόοδο, για καλλίτερη ζωή, για την ίδια τη ζωή.

Οι γυναίκες πρώτες θα βρεθούν στον αγώνα για να διασφαλίσουν τη ζωή για ν' απαιτήσουν το πάγωμα των εξοπλισμών, την απομάκρυνση του πυρηνικού ολέθρου. Θα σταθούν στην πρώτη γραμμή του αγώνα για τον αφοπλισμό, να μην μεταφέρουμε τον κίνδυνο στο διάστημα. Θα φωνάζουμε όχι στον «πόλεμο των άστρων». Για να εξασφαλίσουμε τη ζωή των παιδιών μας και των επομένων γενεών.

Συμμετέχοντας πιο ενεργά μέσα από τα σωματεία, τους αγροτικούς, τους φοιτητικούς, τους πολιτιστικούς συλλόγους, τις οργανώσεις των γυναικών, είμαστε μια δύναμη στον αγώνα για ΕΙΡΗΝΗ — ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ — ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ.

Οι στόχοι και οι αιτίες που οδήγησαν στη δημιουργία του

γυναικείου κινήματος δεν δικαιώθηκαν. Το ισότιμο δικαίωμα στη δουλειά, χωρίς διακρίσεις - οι γυναίκες υποαπασχολούνται - υποαμοίβονται - προστασία της μητρότητας (έχουμε απολύσεις εγκύων).

Το γυναικείο κίνημα δεμένο με το λαϊκό κίνημα, θα συνεχίσει τον αγώνα του ΕΝΩΜΕΝΟ για ΚΑΛΛΙΤΕΡΗ - ΙΣΟΤΙΜΗ - ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΖΩΗ.

Ακολουθούμε τα δήματα των πρώτων αγωνιστριών, πιο έμπειρες, πιο δυνατές, πιο κοντά στη Νίκη.

Μαρία Ιωαν. Γιωτάκη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ανακοινώνεται σ' όλα τα μέλη του συλλόγου των Απανταχού Αμπελοχωριτών ότι στα πλαίσια των Εκπολιτιστικών Εκδηλώσεων, ο Σύλλογος θα δημιουργήσει τμήμα χορευτικό παιδικό με παιδιά ηλικίας από 7 ετών μέχρι 15 ετών. Παρακαλούνται οι γονείς των παιδιών να δηλώσουν συμμετοχή στα μέλη του Δ.Σ. των Απανταχού Αμπελοχωριτών μέχρι 22 Μαΐου 1986.

Μας έχει παραχωρηθεί από το Δήμο Ιωαννίνων η αίθουσα του Υφυπουργείου Νέας γενιάς, στην οδό ΣΙΜΗΤΕΛΟΥΣ 40 και οι δοκιμές θα γίνονται με τον δάσκαλο Παναγιώτη Τσιόκα.

Υπεύθυνος από τη μεριά του Δ.Σ. είναι ο Κώστας Έξαρχος. Για περισσότερες λεπτομέρειες θα υπάρξει τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων και του Δ.Σ.

Ιωάννινα 24.4.86

Για το Δ.Σ.

Κώστας Νουτσόπουλος

Πρόεδρος Δ.Σ. Απανταχού Αμπελοχωριτών

Μοιρολόγι Ηπειρού

Σ' όλη την πλάση σιγαλιά,
στα δάση και στους λόγγους,
εκεί στα πλάγια του Άϊ-λιά,
ακούγουμε τους βόγγους.

Μια μάνα κλαίει με καύμό,
το δάκρυ βρύση χύνει,
λέγει τραγούδι θλιβερό,
το κλάμμα δεν αφήνει.

Και κάπου κάπου στεναγμούς,
μ' ακό μοιρολογιού,
με κοπετούς και με λυγμούς,
στα πλάγια του χωριού.

Και ο αντίλαλος τ' ακού,
όπου σκορπά στο ρέμα,
ήχο πονετικού θιολιού,
ριγώνει μες το αίμα.

Αυτό ραγίζει την καρδιά,
που τρέμ' απ' τον ακό της,
για τα θάνατα παιδιά,
που πρόδοσ' ο προδότης.

Οι Γερμανοί τους άρπαξαν,
τους σκότωσαν στο ρέμα,
και ξέθαφτους τους άφισαν,
πλημυρισμένους μ' αίμα!.

Αφιερωμένο στους αγωνιστές Ραφτανίτες και Σκλουπιώτες.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΕΚΡΗΞΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ

Έτσι μας απάντησε ο γιατρός Κ.Μ. όταν του ζητήσαμε την γνώμη του για τον πυρηνικό πόλεμο. Τον πόλεμο με τις τεράστιες συνέπειες στην υγεία του ανθρώπου και τη συνέχιση της ζωής πάνω στον πλανήτη μας.

Με τα παρακάτω μας φανερώνει την ηθική ευθύνη των γιατρών μπροστά στις επιπτώσεις της έκρηξης ενός πυρηνικού πολέμου και το καθήκον τους για την πρόληψή του και όχι την αντιμετώπιση των συνεπειών του.

Οι προσπάθειες του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ και των επιθετικών συμμάχων του, να ξαναθυθίσουν τον κόσμο στην «ατμόσφαιρα του ψυχρού πολέμου» κάνουν φανερό τον κίνδυνο παγκόσμιας πολεμικής σύγκρουσης, με πυρηνικά όπλα αυτή τη φορά.

Με ιδιαίτερη ένταση όμως ακούγεται απ' όλο και περισσότερες χώρες το σύνθημα να σταματήσει η συσσώρευση νέων πυρηνικών όπλων ιδιαίτερα στο έδαφος της Ευρώπης, να ζήσουν οι λαοί τους Ειρηνικά, ανεξάρτητα από τα πολιτικά τους συστήματα και παραπέρα ν' αρχίσει το ξήλωμα των πυρηνικών όπλων και να προωθηθεί ο αφοπλισμός.

Το τεράστιο οικονομικό όφελος αυτής της διαδικασίας μπορεί να επιουλώσει τις πληγές της φτώχειας, της πείνας και της αρρώστιας, που κάθε χρόνο σκοτώνουν 17.000.000 παιδιά από την πείνα, τυφλώνουν 220.000 από αβιταμίνωση και αφήνουν ακόμη 700.000.000 ανθρώπους να υποσιτίζονται. Πλάι σ' αυτές τις στατιστικές του αίσχους, μόνο παρανοϊκές και μισάνθρωπες δείχνουν οι θεωρίες και οι δηλώσεις για «πρώτο πυρηνικό πλήγμα» ή για «περιωρισμένο πυρηνικό πόλεμο στην Ευρώπη», ή ακόμα για «προειδοποιητικές βολές» σ' οποιοδήποτε μέρος της γης.

Ο κίνδυνος αυτός που απειλεί τους λαούς προκαλεί, στη ζωή, ένα τεράστιο κοινωνικό κίνημα, που σκοπός του είναι ν' αποτρέψει όσο δεν είναι ακόμα αργά, την πραγματοποίηση αυτών

των αποτρόπαιων επιδιώξεων.

Η συμμετοχή των επιστημόνων στο κίνημα αυτό της ειρήνης είναι σήμερα σημαντική και από μια ιδιαίτερη πλευρά. Αυτή αφορά την αξιοποίηση της επιστημονικής τους γνώσης στον αγώνα για την ενημέρωση των πιο πλατιών στρωμάτων του λαού, για τις επιπτώσεις της χρήσης των πυρηνικών βομβών και τη στρατευση τους στον αγώνα για την πρόληψή της.

Για την ιατρική, ο πόλεμος είναι μια συνεχής πρόκληση, να εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες προσφοράς της σε όσα από τα θύματά του επιζήσουν. Ενώ από την άλλη μεριά ο χειρουργός, ο παθολόγος, ο κάθε λειτουργός της δημόσιας υγείας έχουν μάθει και έχουν βελτιώσει τις επιστημονικές τους ικανότητες από την τεράστια διαγνωστική και θεραπευτική εμπειρία που αποκτήθηκε στους πολέμους.

Ένας παρατεταμένος πυρηνικός πόλεμος, όμως σαν κι αυτόν που διέταξε ο υπουργός άμυνας των ΗΠΑ για να προετοιμάζονται οι δυνάμεις του, θα φέρει την ιατρική, τους υγειονομικούς και όλο το σύστημα υγείας σε αδυναμία να προσφέρουν οποιοδήποτε βοήθεια στα εκατομμύρια θύματά του, θα τους λείπει η απαραίτητη εμπειρία και εκπαίδευση που κι αν ακόμα υπήρχε ποιός θ' απομείνει ζωντανός για να την εφαρμόσει; Στην πρώτη τραγική εμπειρία της Χιροσίμα, τρία μόνο από τα 45 νοσοκομεία και υγειονομικούς σταθμούς έμειναν όρθια, μετά την έκρηξη, της βόμβας ουρανίου.

Από τους 165 γιατρούς που υπήρχαν εκεί οι 65 πέθαναν ακαριαία και οι υπόλοιποι μέσα σε λίγες μέρες, από σοβαρά τραύματα και εγκαύματα. Από τις 1780 νοσοκόμες οι 1654 τραυματίσθηκαν σοβαρά ή πέθαναν. Τί θ' απομείνει άραγε ύστερα από μια έκρηξη δύο λ.χ.πυραύλων συνολικής ισχύος 200 Μ.Γ. τόννων σε δύο διαφορετικούς γειτονικούς στόχους;

Οι ειδικοί επιστήμονες είναι κατηγορηματικοί: σε ακτίνα 6,5 χιλιομέτρων από το σημείο κάθε έκρηξης και οι πιο ανθεκτικοί οργανισμοί θα νεκρωθούν ακαριαία, σε 10 χιλιόμετρα από το σημείο της έκρηξης όλα τα κτίσματα θα καταστραφούν, ενώ όσοι βρίσκονται μέσα σε ακτίνα 30 χιλιομέτρων θα πάθουν εγκαύματα 2ου βαθμού τουλάχιστον. Μα και σε μεγαλύτερη ακόμα απόσταση και μέχρι 65 χιλιόμετρα οι άνθρωποι που θ' αντικρύσουν την λάμψη της έκρηξης θα χάσουν το φώς τους !!!... ολοκληρωτικός όλεθρος δηλαδή.

Ολοκαύτωμα εκατομμυρίων ανθρώπων, αδιάφορα αν είναι στο

στρατόπεδο των αμυνόμενων ή των επιτιθεμένων. Τεράστιοι πληθυσμοί θα προσβληθούν τις πρώτες ώρες και μέρες. Οι τραυματίες που θα επιζήσουν από το ωστικό κύμα, οι καμμένοι από το θερμικό κύμα καθώς και τα θύματα της ραδιενέργειας θα παραμένουν αβοήθητα μέσα σ' ένα συνέχεια αυξανόμενο ραδιενεργό πεδίο - από τα νετρόνια που θ' αποδεδεσμευθούν και θ' αντιδράσουν με σταθερούς πυρήνες, δημιουργώντας νέες χωριστές ραδιενεργές πηγές. Χωρίς τροφή, νερό και ιατρική φροντίδα. Χωρίς μεταφορές και επαρκή εφόδια γι' αυτούς που θ' αποπειραθούν να προστρέξουν.

Δεν είναι όμως μόνο από άποψη πολεμικής τακτικής, αδύνατος ο περιορισμός των συνεπειών μιας πυρηνικής έκρηξης αλλά και από φυσική και βιολογική άποψη, τα αποτελέσματά της δεν περιορίζονται ούτε γεωγραφικά ούτε χρονολογικά. Τα ατμοσφαιρικά ρεύματα μπορούν να μεταφέρουν την ραδιενεργό σκόνη και 400 χιλιόμετρα μακριά σε ποσότητες που να κάνουν μια πόλη ακατοίκητη. Ενώ δεκάδες χρόνια μετά την έκρηξη θα πεθαίνουν κατά χιλιάδες οι επιζώντες από καρκίνο όλων των οργάνων του σώματος, λευχαιμία και δευτεροπαθή καρδιακή και πνευμονική... Πώς άλλωστε θα μπορέσουν να περιοριστούν η τερατογέννηση αλληπάλληλων γενεών από αρρωστημένα και ανάπηρα παιδιά;

Οι άνθρωποι που ίσως επιζήσουν 5 - 10% του αρχικού πληθυσμού, σε μια πυρηνική έκρηξη, θ' αντικρύσουν έναν κόσμο χωρίς την γνωστή κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική δράση του. Τα βουνά πτωμάτων και ερειπίων, η έλλειψη νερού, οι κατεστραμμένοι υπόνομοι, η ακραία έξαρση των προβλημάτων περιθαλψής θα τους φέρουν σε απόγνωση και πανικό καθώς και η έλλειψη υγειονομικής φροντίδας. Ο αρχικός πανικός και η επακόλουθη αδυναμία θα τους καθλώσουν και θα παρεμποδίσουν οποιαδήποτε τακτική αντίδρασή τους.

Για να καταλάβουμε καλύτερα το μέγεθος των τεράστιων αναγκών περιθαλψής που θ' απαιτηθούν για τα θύματα έστω και μιας πυρηνικής έκρηξης, αρκεί ν' αναφέρουμε ένα παράδειγμα νοσηλείας αρρώστου, σε Αγγλικό νοσοκομείο, με εγκαύματα 80% 2ου και 3ου βαθμού όπου χρειάστηκαν 281 φιάλες πλάσμα, 147 φιάλες ερυθρά αιμοσφαίρια, 37 μονάδες αιμοπετάλια και 36 μονάδες λευκωματίνη. Επίσης του έγιναν 6 μεταμοσχεύσεις δέρματος δικού του, άλλου ατόμου και τεχνικού, του παρασχέθηκε

υψηλής τεχνολογίας βοήθεια, και παρ' όλα αυτά σε 33 μέρες πέθανε!!

Δεν θ' απομείνει όμως μετά από μία πυρηνική έκρηξη τόσο επάρκεια ούτε χρόνου, ούτε πλάσματος, ιατρικών μέσων και γιατρών, ώστε ν' αντιμετωπισθούν έστω και ανάλογα με το παράπανω τα χιλιάδες παρόμοια θύματά της.

Σε μια μελέτη του για τη χρησιμότητα της εκπόνησης σχεδίων πολιτικής άμυνας για ενδεχόμενη πολιτική αναμέτρηση, το ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ, των ΗΠΑ συμπεραίνει ότι μια έκρηξη ενός MG στο Νητρώιτ θ' απαιτούσε την ενεργοποίηση όλου του υγειονομικού συστήματος των ΗΠΑ για να σωθούν όσοι επιζήσουν, τραυματίες και εγκαυματίες. Αυτό και μόνο το στοιχείο κάνει αντιληπτό πόσο άσκοπη είναι κάθε τυχόν προσπάθεια για την κατάρτιση πρακτικά εφαρμόσιμων σχεδίων πολιτικής άμυνας.

Τον Σεπτέμβριο του 1981 στη Δυτική Γερμανία, 1400 γιατροί αρνήθηκαν να πάρουν μέρος σε σεμινάρια για την κατάρτισή τους γύρω από την περίθαλψη θυμάτων πυρηνικού πολέμου, πιστεύοντας, όπως δήλωσαν, ότι δεν είναι δυνατή καμιά ουσιαστική θεραπεία στα θύματα του πυρηνικού ολοκαυτώματος - παρά μόνο η ΠΡΟΛΗΨΗ του και θεωρώντας ότι σαν επιστήμονες χρέος τους είναι να ενημερώσουν τον κόσμο προς την κατεύθυνση αυτή. Και θα ήταν πράγματι λυπηρό, αν το αποτέλεσμα του ενδιαφέροντος των επιστημόνων, γύρω από τον πυρηνικό πόλεμο, ήταν μια σειρά από εντελώς ανεπαρκή σχέδια αντιμετώπισης αυτού του κινδύνου δίνοντας αλήθεια στον μύθο, ότι η πολιτική άμυνα ενάντια στον πυρηνικό πόλεμο, έχει πραγματική αξία.

Παρ' όλη την εφιαλτική «εικόνα» που ένα κομμάτι της μόνο σκιαγραφείται από τα παραπάνω, για τα αγιάτρευτα αποτελέσματά της πυρηνικής έκρηξης, ΥΠΑΡΧΕΙ πάντα η μοναδική και σίγουρη θεραπεία τους. Η κινητοποίηση της τεράστιας μάζας των εκατομμυρίων ανθρώπων που επιθυμούν την ΠΡΟΛΗΨΗ της. Καμιά ανάγκη δεν είναι τόσο ζωτικής σημασίας σήμερα, απ' την ανάγκη να εξασφαλισθούν οι συνθήκες που κάνουν δυνατή τη συνέχιση του ανθρώπινου πολιτισμού πάνω στη ΓΗ.

Καθήκον όλων των επιστημόνων είναι να στρέψουμε τις ενέργειές μας ώστε ν' απομακρυνθεί αυτή η απειλή ενάντια στο μέλλον της ύπαρξής μας. Να ενημερώσουμε τους συναδέλφους

μας, και όλο τον πληθυσμό πάνω στις επιπτώσεις του πυρηνικού πολέμου. Να συζητήσουμε γι' αυτές σε επιστημονικές συζητήσεις. Να μελετούμε και να δημοσιεύουμε άρθρα και μελέτες γύρω από τις τρομακτικές επιπτώσεις του. Να χρησιμοποιούμε την γνώση και την επιρροή του επιστήμονα για το δυνάμωμα του αντιπυρηνικού κινήματος. Να ενώσουμε τη φωνή μας μ' άλλους συναδέλφους, μ' όλο το λαό, για να δυναμώσει, ν' ακουστεί και να επικρατήσει.

ΥΣΤΕΡΝΟ

Όταν πονάς
σε ζώνουν μαύρες σκέψεις,
όταν γελάς
είναι δικά σου όλα!
Ένα χαμόγελο
ξεχάστηκε στα χείλη μου
κι' αλαφιάστηκα
σαν ένοιωσα το δείλι.
Ήταν αργά!
Η νύχτα έπαιρνε απ' τη μέρα!
Το χαμόγελο χάθηκε
και τότε αιστάνθηκα τον πόνο!...
Τώρα!...
Πονάω μόνο! >

ΤΡΟΦΕΣ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΣΚΛΟΥΠΟ

Συνέχεια από το προηγούμενο

ΦΑΓΗΤΑ ΑΠΟ ΣΚΕΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΑ

Κουρκούτη

Η κουρκούτη ήταν εύκολο φαγητό και πολύ συνηθισμένο εκείνα τα χρόνια. Την έφτιαχναν πολύ εύκολα. Ανακάτευαν καλαμποκίσιο αλεύρι σ' ένα πιάτο μέχρι να γίνει χυλός. Μετά την έριχναν στο τηγάνι όπου είχαν κάψει λάδι. Πρόσθεταν και λίγο νερό και την άφηναν να βράσει καλά. Συνήθως την έτρωγαν μέσα στο ίδιο το τηγάνι. Άλλοτε την έριχναν στο σάγανι.

Πολλές φορές, αν υπήρχε, έριχναν στη βράση πρέντζα και έτσι γίνονταν πιο νόστιμη.

Σίβραση

Το φαγητό αυτό το έφτιαχναν με καθάριο αλεύρι. Έβαζαν στο τηγάνι λάδι και μόλις καίγονταν καλά έριχναν μερικές κουταλιές αλεύρι ανάλογα με τα άτομα. Ανακάτευαν το αλεύρι μέχρι να κοκκινίσει καλά και το έσβηναν με λίγο ξίδι. Πρόσθεταν και λίγο νερό να γίνει χυλός και την άφηναν να βράσει καλά. Την έβγαζαν και την έτρωγαν ζεστή συνήθως μέσα από το τηγάνι.

Μιρμιλόνια.

Τα μιρμιλόνια τα έφτιαχναν αντί για τα ζυμαρικά που δεν υπήρχαν.

Έβαζαν αλεύρι καθάριο στο ταψί και το ράντιζαν με νερό. Μετά το ανακάτευαν με το χέρι, ξαναράντιζαν και ξαναανακάτευαν μέχρι που γίνονταν όλο το αλεύρι μικρά σβωλάκια.

Χόχλαζαν νερό στην κατσαρόλα και τα έριχναν μέσα. Τα σβωλάκια ζεματιούνταν αμέσως και δεν σκόρπαγαν. Τα άφηναν να βράσουν καλά. Μετά τα έβγαζαν και τα έριχναν στον ταβά.

Έτριβαν μέσα στα μιρμιλόνια ψωμί και τα έτρωγαν ζεστά.

Τηγανίτες.

Οι τηγανίτες ήταν εύκολο και πρόχειρο φαγητό. Τις έφτιαχναν με πηχτό χυλό από καθάριο αλεύρι. Έκαιγαν λάδι στο τη-

γάνι και έριχναν το κυλό κουταλιές κουταλιές προσέχοντας να μην κολλήσουν η μία με την άλλη. Τις έψηναν καλά και από τις δύο μεριές, τις έβγαζαν και τις έβαζαν στο πιάτο ή στο σαγάνι και αν ήταν μεγάλη οικογένεια στον ταβά. Έριχναν από πάνω ζάχαρη και τις έτρωγαν ζεστές.

Μερικές φορές και ιδίως όταν ζύμωναν ψωμί οι νοικοκυρές έφτιαχναν τηγανίτες ανεβατές. Δηλαδή στο κυλό ανάπιαν προζύμη και έτσι οι τηγανίτες γίνονταν φουσκωτές και νόστιμες. Ανεβατές τηγανίτες πήγαιναν στις λεχώνες όταν τις επισκέπτονταν για να ευχηθούν το νεογέννητο. Τρώγοντας τηγανίτες η λεχώνα δυνάμωνε.

Τα Χριστούγεννα έφτιαχναν τηγανίτες που τις έψηναν πάνω σε μια πλάκα και τις έλεγαν σπαργάνια. Έκαιγαν την πλάκα καλά και άπλωναν πάνω το κυλό. Όταν ψήνονταν καλά και από τις δυο μεριές τις έβαζαν σ' ένα ταβά και τις κατόβρεχαν με ζεστό νερό και ζάχαρη. Τα σπαργάνια τα έφτιαχναν την Παραμονή των Χριστουγέννων που δεν αρταίνονταν.

Παπάρια

Όταν μαζεύονταν αρκετό ξερό ψωμί και δεν τρώγονταν το έκοβαν μικρά μικρά κομάτια και το έβαζαν σ' ένα ταβά. Έβραζαν ύστερα νερό με λάδι και το έριχναν πάνω στο ψωμί. Το ψωμί μούσκευε παπάρωνε και νοστίμευε από το λάδι. Την έτρωγαν ζεστή μέσα από τον ταβά.

Πέτουρα

Έβραζαν το νερό με λίγο λάδι και όταν χόχλαζε έριχναν τα πέτουρα. Τα άφηναν να βράσουν καλά και τα κατέβαζαν. Τα σερβίριζαν στα πιάτα και τα έτρωγαν ζεστά. Ήταν χειμωνιάτικο φαγητό.

Τραχανάς

Έβραζαν νερό και όταν χόχλαζε έριχναν μέσα του ανάλογο τραχανά. Τον άφηναν να βράσει μέχρι να πήξει λίγο. Μετά τον κατέβαζαν. Τσιγάριζαν ένα φιλοκομμένο κρεμμύδι στο λάδι και μόλις καίγονταν καλά το έριχναν στον τραχανά. Τον ανακάτευαν και έπαιρνε ωραία μυρωδιά. Τον σερβίριζαν στα πιάτα και τον έτρωγαν ζεστό. Ήταν χειμωνιάτικο φαγητό.

Συνεχίζεται

Βασίλης Παπαδημητρίου

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ 1986

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος έγινε το αντάμωμα των χωριανών μας στα Λιθαρίτσια, για το κόψιμο της Βασιλόπιτας.

Η μάζωξη αυτή πραγματοποιείται κάθε αρχή του χρόνου με πρωτοβουλία του Συλλόγου μας και συμβολίζει αλλά κι οριοθετεί την σύμπνοια και την ομόνοια των χωριανών μας στο καλωσόρισμα του νέου χρόνου.

Το γλέντι μας τίμησαν με την παρουσία τους κατόπιν προσκλήσεως οι παρακάτω:

- Ο Νομάρχης Ιωαννίνων
- Ο Δήμαρχος Ιωαννίνων
- Ο Επιθεωρητής Δημοσίων Έργων.
- Ο Διευθυντής Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχίας

Τους Επισήμους προσκαλεσμένους παρουσίασε η Ουρανία Πραμαντιώτη και τους ευχήθηκε από μέρος όλων των χωριανών μας καλή χρονιά.

Με τη σειρά του ο Πρόεδρος του Συλλόγου Γιάννης Σπύρου ευχήθηκε σ' όλους τους παρευρισκόμενους στην εκδήλωση - γλέντι, το 1986 να 'ναι χρόνος ατομικής κι οικογενειακής ευτυχίας, να 'ναι χρόνος ειρηνικός και δημοκρατικός και τέλος να 'ναι χρόνος ομοφυχίας αγάπης και γαλήνης.

Τελειώνοντας ο Πρόεδρος του Συλλόγου κάλεσε όλα τα μέλη να δείξουν τις μεγάλες ικανότητες που 'χουν σαν Αμπελοχωρίτες και να παραμερίσουν κάθε εμπόδιο που θα ορθώνεται μπροστά στο δρόμο της προόδου και της επιτυχίας του Συλλόγου μας.

Στη συνέχεια ο Νομάρχης Ιωαννίνων σε σύντομο λόγο του ευχήθηκε κι αυτός, με τη σειρά του, καλή χρονιά κι έκοψε την πίτα του Συλλόγου.

Ακολούθησε η βράβευση των μαθητών από το κληροδότημα Χ. Τόλη, μια προσφορά περισσότερο ηθικής αξίας κι άμιλλας.

Λ Υ Κ Ε Ι Α

(βραβείο 5.000 δρχ.)

1. Όλγα Αλεξ. Αλεξίου
2. Χρήστος Γεωργ. Δήμος
3. Σπύρος Ελευθ. Γιωτάκης
4. Ελένη Οδυσ. Δημητρίου
5. Ευαγγελία Αποστ. Παπαϊωάννου
6. Κώστας Βασιλ. Νουτσόπουλος
7. Μαρία Αντων. Μπαλωμένου
8. Βασιλική Δημ. Τζουβάρα
9. Σπύρος Δημητρ. Νασούλας
10. Ευδοκία Ιωαν. Σπύρου

Α Ν Ω Τ Ε Ρ Ε Σ Σ Χ Ο Λ Ε Σ

(βραβείο 10.000 δρχ.)

1. Βασίλης Σωτ. Αναστασίου	Πολυκών Επισκοπών Αθηνών
2. Δημήτρα Ελευθ. Αλεξίου	Πολυκών Μητροκων Θεσσαλ.
3. Κώστας Ελευθ. Έξαρχος	Πολυκών Μητροκων Πάτρας
4. Γεωργία Χριστ. Τζουβάρα	Πολυκών Μητροκων Πάτρας
5. Δημήτρης Νικ. Τόλης	Φιλοσοφική Θεσσαλονίκης
6. Ουρανία Κων. Πραμαντιώτη	Τ. Ε. Ι. Αθήνας

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ:

Η περιορισμένη νυχτερινή ώρα στο αποκριάτικο γλέντι μας, στην αίθουσα του ξενοδοχείου «Παλλάδιο» δεν επέτρεψε να διασκεδάσουν ευχάριστα όλα τα μέλη μας την Παρασκευή βράδυ στις 14 Μάρτη 1986.

Μπορούμε όμως να ισχυριστούμε πως πολλά από τα μέλη μας συνέχισαν το γλέντι, με ζωντανία και χωρίς χρονικό περιορισμό, την καθαρά Δευτέρα στο Κεράσοβο Φιλιππιάδας.—

Η Γενική Συνέλευση

Μέσα από καθαρές Δημοκρατικές διαδικασίες, του διαλόγου και της κριτικής, του πολιτισμένου επίπεδου συζήτησης και της ελεύθερης κι ανεπηρέαστης εκλογής, εκλέχτηκε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, στη Γενική Συνέλευση των μελών του, που πραγματοποιήθηκε στη συνηθισμένη αίθουσα του Εμποροβιοτεχνικού Επιμελητηρίου στις 15 Φλεβάρη 1986, μέρα Σάββατο κι ώρα 17.00.

Από εκατό και πλέον μέλη, εκλέχτηκε ομόφωνα το προεδρείο της Συνέλευσης που απαρτιζόταν από τους χωριανούς μας Κώστα Αναστασίου ως Πρόεδρο, Βάσω Γ. Γέροντα, ως Γραμματέα και τους ψηφοσυλλέκτες Νίκο Π. Πραμαντιώτη και Θάλεια Τσώνη.

Τα θέματα της ημερήσιας διάταξης ήταν:

1. Έγκριση Απολογισμού 1985 - Προϋπολογισμού 1986.
2. Προτάσεις - Τοποθετήσεις επί διαφόρων θεμάτων.
3. Εκλογή Νέου Διοικητικού Συμβουλίου κι Ελεγκτικής Επιτροπής.

Το λόγο πήρε ο Πρόεδρος του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου και πριν προχωρήσει στα πεπραγμένα, ευχήθηκε όπως οι εργασίες διεξαχθούν σε πολιτισμένη ατμόσφαιρα, ο δε έλεγχος και η Κριτική ν' αποτελέσουν υποχρέωση κάθε μέλους που επιθυμεί την πολιτιστική ανύψωση του Συλλόγου μας.

Στη συνέχεια και επί του πρώτου θέματος έκανε λεπτομερή ανάλυση όλων των επί μέρος λογαριασμών των εσόδων και εξόδων του Οικονομικού Απολογισμού και προϋπολογισμού και απάντησε σε κάθε ερώτηση ή διευκρίνιση πάνω στα ποσά των λογαριασμών.

Ο περισσότερος χρόνος πέρασε συζητώντας για τα χρήματα του Ταμείου Αθηνών και τον τρόπο της διάθεσης αυτών.

Ομόφωνα εγκρίθηκαν τόσο ο Οικονομικός Απολογισμός όσο κι ο προϋπολογισμός του 1986.

Κατωτέρω ακολουθούν οι δύο πίνακες, για να λάβουν γνώση τα μέλη εκείνα που απουσίαζαν από την Γενική Συνέλευση.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ — ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Οικονομικής διαχείρισης έτους 1985

Ε Σ Ο Δ Ω Ν

1. Υπόλοιπο Ταμείου 1.1.1985	256.157
2. Συνδρομές μελών έτους 1985	41.678
3. Από Ημερολόγια	24.600
4. Συμμετοχή μελών σε εκδηλώσεις	229.050
5. Από Λαχειοφόρο	92.500
6. Συνδρομές περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ	96.560
7. Κληροδότημα Χαρ. Τόλη	110.000
8. Απρόβλεπτα	100.000
9. Τόκοι καταθέσεων	35.590
	Σύνολο Δρχ. 986.135

Ε Ξ Ο Δ Ω Ν

1. Πολιτιστικές — Ψυχαγωγικές εκδηλώσεις	314.050
2. Βράβευση μαθητών — φοιτητών	110.000
3. Κοινοφελή έργα στο Αμπελοχώρι	52.149
4. Έκδοση περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗ	62.100
5. Λειτουργία γραφείου	42.035
6. Δημοσιεύσεις — Εκτυπώσεις	42.530
7. Απρόβλεπτες δαπάνες	5.500
8. Γραφική Ύλη — Ταχ. τέλη	20.135
9. Ενίσχυση απόρων	20.000
10. Συντήρηση περιουσιακών στοιχείων	1.700
11. Γενικά έξοδα	4.022
12. Υπόλοιπο ταμείου 31.12.1985	311.914
	Σύνολο Δρχ. 986.135

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
Οικονομικού έτους 1986

Ε Σ Ο Δ Ω Ν

1. Υπόλοιπο ταμείου στη νέα χρήση	311.914
2. Από συνδρομές μελών	65.000
3. Από δωρεές μελών	100.000
4. Από εισφορές για εκπαιδευτικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις	300.000
5. Από συνδρομές περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ	120.000
6. Από Λαχειοφόρο	100.000
7. Από Ημερολόγια	40.000
8. Από κληροδότημα Χαρ. Τόλη	150.000
9. Τόκοι καταθέσεων	40.000
10. Απρόβλεπτα	23.086
Σύνολο δρχ.	1.250.000

Ε Ξ Ο Δ Ω Ν

1. Γραφική ύλη — Ταχυδρ. τέλη	30.000
2. Δημοσιεύσεις — εκτυπώσεις	60.000
3. Κοινοφελή έργα στο Αμπελοχώρι	100.000
4. Ενίσχυση απόρων	50.000
5. Εκπολ. Ψυχαγωγικές εκδηλώσεις	400.000
6. Βράβευση μαθητών — φοιτητών	150.000
7. Έκδοση περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ	100.000
8. Συντήρηση περιουσιακών στοιχείων	30.000
9. Χορευτικός — θεατρικός όμιλος	200.000
10. Λειτουργία γραφείου (κοιν. κλπ.)	50.000
11. Γενικά έξοδα	30.000
12. Απρόβλεπτες δαπάνες	50.000
Σύνολο δρχ.	1.250.000

Τέλος η Γενική Συνέλευση τελείωσε τις εργασίες της με την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Υποψήφιοι για το Δ.Σ. και η σειρά εκλογής των έχει ως εξής:

Μαρία Γιωτάκη	ψήφοι	67
Κώστας Νουτσόπουλος	ψήφοι	67
Γιώργος Κίτσος	ψήφοι	66
Λάμπρος Βλάχας	ψήφοι	51
Κώστας Δ. Έξαρχος	ψήφοι	51
Αποστόλης Κόκκινος	ψήφοι	38
Βασίλης Πάνος	ψήφοι	23

Εκλέγονται οι πέντε πρώτοι, Λευκά: 10,
Άκυρα: 1.

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δημήτρης Βασιλείου	75
Νίκος Έξαρχος	67
Στέλιος Δημητρίου	64

Εκλέγονται και οι τρεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Απανταχού Αμπελοχωριτών που αναδείχθηκε από τις εκλογές της 15ης Φλεβάρη 1986, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Κώστας Νουτσόπουλος	Πρόεδρος
Γιώργος Κίτσος	Αντιπρόεδρος
Μαρία Γιωτάκη	Γεν. Γραμματέας
Λάμπρος Βλάχας	Ταμίας
Κώστας Έξαρχος	Σύμβουλος

Αναλαμβάνοντας τα καθήκοντα η νέα Διοίκηση του Συλλόγου, απευθύνει θερμό και εγκάρδιο χαιρετισμό προς όλα τα μέλη και διαβεβαιώνει ότι θα καταβάλει κάθε προσπάθεια να φανεί αντάξια της εμπιστοσύνης που της δώσανε με την ψήφο τους.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Από το προηγούμενο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας είχε αποφασιστεί η δεντροφύτευση ορισμένων χώρων του χωριού μας.

Έτσι το νέο Διοικητικό Συμβούλιο θέλοντας να κάνει πράξη την απόφαση αυτή, πραγματοποίησε τη δεντροφύτευση στις 22 Μάρτη 1986.

Τα δέντρα που φυτεύτηκαν ήταν ακακίες και σπάρτα.

Οι μισές ακακίες μπήκαν κατά μήκος του δρόμου από την Αγία Τριάδα μέχρι τα Κοτσιαλάκια. Οι άλλες μισές μπήκαν στον καινούργιο δρόμο προς το Πηγάδι.

Τα σπάρτα μπήκαν κοντά στις πλαγιές της Αγίας Τριάδας, γιατί αυτά τα φυτά χρειάζονται ομαλό έδαφος για να αναπτυχθούν.

Η δεντροφύτευση που κράτησε μόνον 3 ώρες, έγινε συγχρόνως με πολύ κέφι, συνοδευόμενο από τ' αστεία και τα γέλια αυτών που συμμετείχαν σ' αυτή.

Έφτασαν ήδη αισιόδοξα μηνύματα για τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας.

Μας πληροφόρησαν πως τα περισσότερα από τα φυτά που φυτεύτηκαν έβγαλαν φυλλαράκια.

Όμως παρ' όλα αυτά θα ήταν παράληψή μας να μην σχολιάσουμε τη μικρή ανταπόκριση εκ μέρους των μελών του Συλλόγου μας σ' αυτή την ωραία προσπάθεια.

Μόνο 20 άτομα συμμετείχαν στη δεντροφύτευση. Θέλουμε να πιστεύουμε πως η μικρή συμμετοχή οφείλεται σε αμέλεια και όχι στην αδιαφορία των μελών του συλλόγου μας για την υλοποίηση των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ελπίζουμε, στο μέλλον η συμμετοχή να είναι μεγαλύτερη, για να μπορούμε να κάνουμε πράξη τις αποφάσεις που το περιεχόμενό τους είναι γενικά αποδεκτό απ' όλους.

1η ΜΑΗ

Πριν 100 χρόνια η Εργατική Τάξη στην Αμερική αποφάσισε να δώσει μια από τις πιο σκληρές μάχες για την καθιέρωση του 8 ωρου.

Έτσι με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 100 χρόνων απ' αυτήν την πρώτη μεγάλη απεργία και την καθιέρωση της Πρωτομαγιάς σαν μέρα παγκόσμιας απεργίας, θεωρώ σκόπιμο να παρουσιάσουμε με μια μικρή ιστορική αναδρομή μέσα από το περιοδικό μας τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις της εργατικής τάξης την μέρα της Πρωτομαγιάς από το 1886 μέχρι σήμερα. Όπως ανέφερα και στην αρχή, η ρίζα της Πρωτομαγιάς ξεκινάει από την Αμερική.

Άγριες αιματηρές απεργίες που εξελίσσονταν σε μάχες ανάμεσα στους εργάτες από τη μια μεριά και τα κυβερνητικά στρατεύματα μαζί με τους μπράβους των εταιριών από την άλλη, έγιναν στις Δυτικές Πολιτείες της Αμερικής.

Στα χρόνια εκείνα ξεχωρίζει η λευκή απεργία για το οχτάωρο την Πρωτομαγιά του 1886.

Η ιστορική εκείνη απεργία ξεκίνησε από την απόφαση που υιοθέτησε η νεαρή τότε Αμερικανική Ομοσπονδία Εργασίας στο συνέδριό της το 1884. Η απόφαση έλεγε ότι μετά την 1η Μάη 1886 η εργατική μέρα θα διαρκούσε πια 8 μόνο ώρες και κύριζε για τη μέρα εκείνη την έναρξη ενός απεργιακού κινήματος με σκοπό να επιβάλει το οχτάωρο σε εθνική κλίμακα. Επίκεντρο της Πρωτομαγιάτικης αυτής απεργίας του 1886 ήταν το Σικάγο. Το οχτάωρο κατακτήθηκε και η απεργία αυτή έδωσε τεράστια ώθηση στο εργατικό κίνημα, αφού πολλά συνδικάτα ιδρύθηκαν με αφορμή αυτόν τον απεργιακό αγώνα. Η μεγάλη απεργία του 1886 προκάλεσε ένα από τα πιο βάρβαρα εγκλήματα των καπιταλιστών σε βάρος της εργατικής τάξης. Οι δολοφονίες των απεργών ήταν μια απεγνωσμένη τους προσπάθεια να τσακίσουν το αμερικάνικο κίνημα.

Τέλος σε ανάμνηση αυτής της μεγάλης μάχης καθιερώθηκε η Πρωτομαγιά σαν παγκόσμια ημέρα της εργατικής τάξης, ύστερα από απόφαση που πήρε η ιδρυτική συνέλευση της Δεύτερης Διεθνούς Ένωσης των Εργαζομένων στις 14 Ιουλίου 1889 στο

Παρίσι.

—Στην πατρίδα μας για να καθιερωθεί η Πρωτομαγιά σαν μέρα των εργαζομένων χρειάστηκαν μεγάλες θυσίες, πολύ αίμα χύθηκε στις διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις.

Οι πρώτοι γιορτασμοί της εργατικής Πρωτομαγιάς στην Ελλάδα πραγματοποιούνται τη στιγμή που αρχίζει ν' αναπτύσσεται το εργατικό κίνημα και οι σοσιαλιστικές ιδέες προσπαθούν να επικρατήσουν μέσα σ' αυτό.

Έτσι στα 1894 γιορτάζεται για πρώτη φορά η εργατική Πρωτομαγιά.

Η προετοιμασία για το γιορτασμό αυτό είναι τόσο έντονη ώστε θορυβείται η άρχουσα τάξη. Οι προκηρύξεις που ρίχνουν κατά χιλιάδες στην Αθήνα οι σοσιαλιστές καλούν το λαό σε συγκέντρωση, η οποία και πραγματοποιείται. Πολύς είναι ο εργατικός κόσμος που ανταποκρίνεται στο κάλεσμα και ανάμεσά τους ένας σημαντικός αριθμός γυναικών.

Η συγκέντρωση κάνει δεκτό ψήφισμα προς την κυβέρνηση με την απαίτηση να καθιερωθεί:

- Κυριακή αργία.
- 8ωρη δουλιά.
- απαγόρευση εργασίας ανηλικών.
- σύνταξη στους απόμαχους της δουλιάς
- κατάργηση της θανατικής ποινής και της προσωπικής κράτησης για χρέη.

Αργότερα η αστυνομία εξαπολύει ένα άγριο κυνηγητό εναντίον των σοσιαλιστών. Συλλαμβάνει πολλούς και μετά από βάρβαρη ανάκριση και φριχτά βασανιστήρια πεθαίνει στα κρατητήρια της ασφάλειας ο φοιτητής της νομικής Ευθ. Μαρκαντονάτος.

Στα 1911 η Πρωτομαγιά γιορτάζεται στη Θεσ/νίκη. Η εκδήλωση παίρνει πανεργατικό, παλλαϊκό χαρακτήρα. Η αστυνομία με πρόσχημα την προσωπική ασφάλεια του Σουλτάνου, που εκείνες τις μέρες πραγματοποιεί επίσκεψη στη Μακεδονία, επεμβαίνει και συλλαμβάνει τους πρωτεργάτες της εκδήλωσης.

Το 1912 η Πρωτομαγιά γιορτάζεται στην Αθήνα με κεντρικό σύνθημα:

«8 ώρες δουλιά, 8 ώρες ανάπαυση, 8 ώρες ύπνο»

Στα 1918 τερματίζεται η προϊστορία του εργατικού και σοσιαλιστικού κινήματος. Η ίδρυση της ΓΣΕΕ (10 - 1918) οριοθετεί ολόκληρη τη μετέπειτα πορεία του εργατικού κινήματος.

Από τότε η Πρωτομαγιά γίνεται μόνιμα και πιο συγκεκριμένα η μέρα του ταξικού αγώνα της εργατικής τάξης της χώρας μας, ενώ ταυτόχρονα συνδέεται με τον ταξικό αγώνα του Παγκόσμιου Προλεταριάτου.

Στα 1924 η Ελλάδα έχει ανακηρυχθεί «Δημοκρατία». Παρ' όλα αυτά ο γιορτασμός της Πρωτομαγιάς έχει απαγορευτεί από την κυβέρνηση.

Παρά την απαγόρευση, το ΚΚΕ και η ΓΣΕΕ με ανακοινώσεις καλούν το λαό να συμμετάσχουν στο γιορτασμό. Η συγκέντρωση στην πλατεία του Δημοτικού θεάτρου και η πορεία προς το κέντρο της Αθήνας πραγματοποιείται, σπάζοντας τον κλειό που είχαν δημιουργήσει με το στρατό. Έτσι μπαίνουν οι εργάτες στο Εργατικό Κέντρο και ρίχνουν προκηρύξεις με συνθήματα: «φτηνό ψωμί», «κάτω οι άμεσοι φόροι», «κάτω η αστική δημοκρατία», «ζήτω ο Κομμουνισμός».

Ο στρατός διατάσσεται να χρησιμοποιήσει τα όπλα.

Ο απολογισμός της ημέρας ήταν 1 νεκρός και 12 βαριά τραυματισμένοι.

Η Πρωτομαγιά της Κατοχής είναι κομμάτι του Εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα που διεξάγει την εποχή αυτή ο λαός ενάντια στους καταχτητές ντόπιους και ξένους.

Άσβεστη στη λαϊκή μνήμη παραμένει η ματωμένη Πρωτομαγιά του 1944. Ο γιορτασμός της είναι η θυσία 200 κομμουνιστών, πατριωτών που κρατούσαν στις φυλακές του Χαϊδαρίου, από τους Γερμανούς. Τόπος εκτέλεσης ήταν το σκοπευτήριο της Καισαριανής. Ήταν 200 μετρημένοι, που με το αίμα τους έβαφαν τη γη κόκκινη. Μαζί τους εκείνη τη στιγμή αιμορραγούσε ολόκληρο το Ελληνικό Έθνος. Ο λαός το ίδιο βράδυ της εκτέλεσης κατεβαίνει σε γενική κινητοποίηση. Έτσι γιορτάζεται η Πρωτομαγιά του '44, η πιο κόκκινη, η πιο αιματόβρεχτη Πρωτομαγιά της Ελληνικής Ιστορίας,

Στα χρόνια που ακολουθούν, η εργατική πρωτομαγιά πάντα άμεσα συνδεδεμένη με τα αιτήματα της εργατικής τάξης και όλου του εργαζόμενου λαού αντανακλά το επίπεδο και τις συνθήκες ανάπτυξης του κινήματός του. Δεν υπάρχουν νεκροί. Είναι όμως άφθονες οι συγκρούσεις με την αστυνομία του αστικού κράτους.

Στα 1945 η εργατική Πρωτομαγιά γίνεται σε συνθήκες άγριας τρομοκρατίας.

Την Πρωτομαγιά του 1952 ο λαός στεφανώνει τον τάφο του Μπελογιάννη και αγωνίζεται για την «ειρήνη», την «αμνηστεια», τιμά τους 200 της Καισαριανής μα και τους νέους νεκρούς.

Οι Πρωτομαγιές της επτάχρονης φασιστικής δικτατορίας, που γιορτάζονται κυρίως από τα αντιδικτατορικά μέτωπα των Ελλήνων του εξωτερικού, έχουν τα συνθήματα ολόκληρου του κινήματος ενάντια στην αμερικανοκίνητη χούντα, ενάντια στις βάσεις και το ΝΑΤΟ, για «ψωμί, παιδεία, ελευθερία».

Από τη μεταπολίτευση του '74 ως τις μέρες μας, η εργατική τάξη δίνει αγωνιστικά το παρών της στο γιορτασμό της πρωτομαγιάς.

Η ιστορία της εργατικής πρωτομαγιάς στη χώρα μας δείχνει ότι από το ξεκίνημά της αυτή συνδέεται με την πιο δημοκρατική, προοδευτική ιδεολογία της εποχής, τη σοσιαλιστική.

Ουρανία Ν. Πραμαντιώτη

